

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 649
Offentligt

Fra: Ivan T. Herrmann [ivan.t.herrmann@gmail.com]
Sendt: 30. august 2007 14:21
Til: jm@jm.dk
Cc: Jørgen Nielsen
Emne: Vedrørende drukneulykker
Vedhæftede filer: Rapport om kystlivredning.doc; Hvor mange døde skal der til....doc

Kære Lene Espersen,

Efter at havde henvendt mig til folketingets kommunaludvalg og nu har snakket med sekretæren for folketingets retsudvalg vedrørende sikkerhed ved de danske strande, har jeg erfaret, at du har sendt en "ændring af ordensbekendtgørelsen - regler om badesikkerhed" til høring. Så vidt jeg har forstået drejer lovforslaget sig både om svømmehaller og stranden mm. Jeg har aftalt med sekretæren for retsudvalget at henvende mig direkte til dig.

Jeg har skrevet en rapport på DTU omkring muligheder for at håndtere kystlivredning i Danmark og fik 10 for den. Denne rapport samt en noten om drukneulykker på de danske strande, som er mere empirisk baseret, er vedhæftet. Jeg synes, at der er et problem, at tage fat på omkring sikkerhed ved de danske strande og føler også et ansvar for at hjælpe til, da jeg har oplevet det meste som kystlivredder og har været hos Den Nordsjællandske Kystlivredningstjeneste i 7 år og 4 år hos Tryg på Stranden.

Der er behov for nogle standarder, som livredningsorganisationerne skal leve op til, ellers er jeg bange for, at vi ikke har set de sidste drukneulykker, på strande, hvor der er kystlivreddere.

Som jeg ser problemstillingen, er det centrale i kystlivredning, at man kan komme til ulykkesstedet så hurtigt som muligt. Der kan her drages en direkte parallel til diverse redningstjenester på landjorden. Eksempelvis siger Anders Fogh Rasmussen, at han vil stille en kvalitetsgaranti om, at en ambulance skal være fremme på under 15 minutter i hele landet.

I kystlivredning er det meget simpelt. Undersøgelser viser at folk drukner eller forsvinder på 30-45 sekunder. Det er både simpelt og meget billigt, at designe en livredderstation til at kunne håndtere denne udfordring, samt at uddanne livredder til at kunne håndtere dette. Af forskellige årsager har fokuset i de danske livredningsorganisationer, ikke været på dette parameter. Dette kan skyldes mange årsager, men fælles for dem er, at der er en form for inert, det vil sige 'vi gør sådan, som vi gør, fordi vi altid har gjort det'. I visse tilfælde er det på grund af kommercielle hensyn, at man ikke på ønsker at sætte krav – det kan jo også medføre en mulighed for at fejle. Nogle af disse problemstillinger er uddybet i det ene vedhæftet dokument.

Nogle krav bliver der dog allerede sat til en kystlivredder, eksempelvis at man skal kunne svømme 200 meter på under en bestemt tid eller at man skal bestå et førstehjælpskursus. Dette krav svarer meget godt til at en ambulancefører sikkert bliver testet i vedkommendes evne til at kunne løbe. Forskellen ligger i, at der til en ambulancefører/tjenesten er krav til både, hvor hurtigt de skal være ude til et ulykkested og en formsag, som handler om løbeevner, mens kystlivredderne kun er stillet krav til svømmeevner og den basale førstehjælp. De vigtige krav omkring, hvor hurtigt man skal være ved ulykkestedet, mangler altså inden for kystlivredning. Hvis der havde været krav til disse forhold, føler jeg mig overbevist om, at vi kunne havde undgået nogle af de drukneulykker, vi har set i år, samt tidligere år på strande med kystlivreddere. Derfor tror jeg også, at man ved at indføre krav til kystlivredderorganisationerne fremover vil kunne redde menneskeliv.

Hvis en kystlivredningsorganisation ikke er i stand til at leve op til sådanne eventuelle krav, vil det efter min overbevisning være mere rimeligt at betegne organisationen som en 'samarit organisation' hvilket, der også er stort behov for rundt omkring på de danske strande.

Hvis der kan indføres krav til livredningsorganisationerne, tror jeg også der bør være en uvildig instans, der har til opgave at kontrollere at disse krav bliver overholdt.

Projektet jeg har vedhæftet handler netop om ledelsesværktøjer, til at håndtere disse problemstillinger.

Af helt praktisk karakter kan nævnes ting, der kan være med til at minimere responstiden:

- Kystlivredderne er placeret så tæt på vandet som muligt.
- Kystlivredderne er trænet i de anbefalede standard operations procedure, så de også kan bruge dem i virkelige og stressede situationer. Erfaringer viser at det ikke er nok at bruge 2-3 weekender i foråret til at uddanne kystlivredderne. Typisk er de indlærte rutiner glemt til om sommeren og specielt i virkelige og stressede situationer bliver dette et problem.
- Der er arbejdsforhold, der er sigtet mod at kystlivredderne overvåger stranden kontinuerligt fra hensigtsmæssigt sted.
- Det anvendte udstyr er nøje gennemtænkt, specielt på hvordan det skal transporteres.
- Overvågningsområdet er klart tilkendegivet og i en størrelse, der passer til de eventuelle udmeldte kvalitetskrav.
- Specielt en bemandede båd i vandet, kan nedsætte responstiden betydeligt – hvilket efter min erfaring er meget værdifuldt på de rigtig gode stranddage.

Mange andre helt tekniske råd kan gives. Fælles for disse råd er som nævnt, at de bør minimere responstiden.

Til sidst vil jeg spørge dig, hvordan du tror disse kommentarer, kan komme i betragtning med hensyn til sikkerhed ved badeforhold?

Jeg fremsender derudover med almindelig post det omtalte projekt, således at du får bilagene med.

Mvh.

Ivan

Nedenstående er der et par links til et par artikler, jeg har deltaget i:

<http://forsiden.3f.dk/apps/pbcs.dll/article?AID=/20070321/NYHEDER/70320021&SearchID=73275655908468&profile=2140>

http://www.dagbladetonline.dk/apps/pbcs.dll/article?AID=/20070824/LN_GRIBSKOV/708240002&Profile=1000

--
Best regards

Ivan T. Herrmann

E-mail: ivan.t.herrmann@gmail.com

30-08-2007

Cell phone (UK): 07818615190, from outside the UK: 00447818615190
Cell phone (DK): +45 22756975

Study number, University of Southampton: 21864497

Study number, Technical University of Denmark - DTU: s011349

Tryg Fonden opstiller redningstårne uden brugbare vinduer, så livredderne ikke kan se ud af tårnene, lyder kritikken fra en gruppe 3F-livreddere. Privatfoto

Ansvar for livredning er uafklaret

Ansvaret for livredderne og deres udstyr bør være statens, mener 3F-livreddere, der sammen med beredskabschefer og Enhedslisten kritiserer sikkerheden ved de danske strande.

Af Karin Ravn, Fagbladet 3F,
karin.Ravn@3f.dk,

Sikkerheden ved de danske badestrande sejler. Det mener en gruppe 3F-livreddere, der har henvendt sig til Line Barfod fra Enhedslisten. Hun har i forhandlingerne om et nyt beredskabsforlig bedt forsvarsministeren fastlægge, hvilken offentlig instans, der har ansvaret.

Det handler både om ansvaret for, at strandene dækkes ind med livreddere - og at redningsudstyret er i orden. Flere beredskabschefer, Line Barfod har talt med, ønsker forholdene taget op. Ligeledes har en lille gruppe af 3F-livreddere også henvendt sig til politikerne for at pege på behovet for en statslig kontrol med kystredningen.

Line Barfod er oprørt over 3F'ernes oplysninger om, at det private Tryg Fonden eksempelvis opstiller redningstårne uden brugbare vinduer, så livredderne ikke kan se ud af tårnene, hvis det regner, hvad det jo tit gør i Danmark.

- Problemet er netop, at når de offentlige myndigheder fralægger sig ansvaret, så bliver der frit spillerum for private, der kan have alle mulige andre interesser.

- Uden mindstestandarder kan private altså gøre noget så tåbeligt som at opsætte et tårn uden ordentlige vinduer, fordi det er vigtigere for dem, at man kan se deres design og farver, end at livredderne kan se, om nogen er i fare, understreger Line Barfod.

Analyse af kystredning

3F-livredder Ivan T. Herrmann har analyseret den danske kystredning i et projekt på Danmarks Tekniske Universitet.

- I første omgang ser det måske fornuftigt ud, at en privat organisation ønsker at bidrage til et sådant fællesgode - sikkerhed

ved de danske strande. Men der ligger stærke kommercielle ambitioner bag dette projekt. Selvom det drives af en non-kommerciel fond, er ambitionen reklame for hele Trygkoncernen, og de kommercielle kræfter kompromitterer desværre de mere faglige interesser.

Redningstårnene med det dårlige udsyn udgør ifølge Ivan T. Hermann både et sikkerhedsproblem for badegæsterne og et arbejdsmiljøproblem for livredderne.

Han mener også, at en offentlig instans bør fastlægge kravene til livreddernes uddannelse.

Forstår ikke kritik af tårne

René Højer, der er leder af projekt "Tryk på Stranden", fortæller, at Tryk Fonden tog initiativ til livredningstilbuddet i 1998, netop fordi mange danske strande ingen sikkerhedsforanstaltninger havde.

Han forstår ikke kritikken af Tryk-tårnene. De udvikles løbende ud fra brugernes erfaringer, og ifølge ham er der i anden generation af livreddertårnet lavet større vinduer. Det skete i 2006.

En intern evaluering fra sidste sæson viser ifølge René Højer, at over 80 procent af livredderne er tilfredse med tårnet. Det har i øvrigt været udstillet på Museum of Modern Art i New York som eksempel på funktionelt design, der skaber sikkerhed for mennesker, pointerer han.

Grå zone

Jesper Djuurhus, der er næstformand i Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, bekræfter livreddernes påstand om, at der er tale om en grå zone, hvad sikkerheden ved de kystnære områder angår.

- Til havs har søværnet ansvaret, men det skal i de kystnære områder naturligvis kombineres med landbaseret hjælp, og der er der ingen klare regler for, hvad kommunerne skal gøre for badesikkerheden, der jo også omfatter surfere, småfiskeri og andre rekreative aktiviteter på strandene, påpeger Jesper Djuurhus. Foreningen af Kommunale Beredskabschefer har også rejst sagen politisk.

Materiel og redskaber som eksempelvis livreddertårnene er ikke noget, beredskabscheferne tager sig af, oplyser Jesper Djuurhus.

Siden 2001 er der årligt druknet cirka 12 personer pr. år i forbindelse med en badetur.

Lagt på: 21. Marts 2007 09:00

Sidst ændret: 21. Marts 2007 14:11

Læs op

Print

Send

3F-links

- Livreddersag udskudt til efter sæsonen
- Livreddersag ender i Arbejdsretten
- 3F parat til konflikt for livreddere

Seneste nyheder

- 3F fjerner central partistøtte

Kystlivredder med en mission

Sidste weekend sluttede årets sæson med kystlivreddere på de nordsjællandske strande. Ingeniørstuderende livredder slår nu btil lyd for, at det offentlige skal stille krav til landets forskellige kystlivredningstjenester.

Ivan T. Herrmann har arbejdet som kystlivredder gennem seks sæsoner. Han begyndte karrieren som livredder ved stranden i Tisvildeleje, men har siden været på en lang række livredderposter. Foto: Allan Nørregaard
[Større billede]

Tisvildeleje: Hvor lang tid må det tage, før en livredder kommer en nødstedt badegæst til hjælp? Så hurtigt som overhovedet muligt, lyder det logiske svar, og så langt er alt godt. Men i virkelighedens verden er der ingen tidskrav til de danske kystlivredningstjenester, fortæller kystlivredder Ivan T. Hermann. Siden han begyndte som kystlivredder i sommeren 2000 ved de nordsjællandske strande, har han hver sommer fungeret som kystlivredder - både i Den Nordsjællandske Kystlivredningstjeneste og i den tjeneste Trygfonden og Dansk Svømmeunion står for.

- Hvis du sammenligner med ambulancer på landjorden, så stiller det offentlige jo krav til gennemsnitlige udrykningstider, men ved strandene er det op til de organisationer som bedriver livredningen at sætte standarden for deres kystlivredning, og min pointe er, at der bør være nogle offentlig fastsatte krav til til eksempel udrykningsstid, hvordan livredderposterne skal indrettes og til at kystlivredderne er trænet tilstrækkeligt i en række redningssituationer, siger Ivan T. Hermann der netop har udarbejdet en rapport om, hvordan man systematisk kan måle og udbygge kvaliteten af kystlivredningen. Rapporten er lavet som opgave på hans ingeniørstudium på DTU.

- Den Nordsjællandske Kystlivredning har fornemme resultater med at undgå drukneulykker, og den fremhæves som et forbillede. Min pointe er bare, at kystlivredningstjenesterne i dag måler livreddernes kvaliteter på svømmetider i en svømmehal. Og det er noget andet, når man er ude ved stranden. Man bør måle kvaliteten i de rigtige omgivelser - altså hvor hurtigt og på hvilken måde man laver en egentlig redningssaktion. Som jeg ser på det, så er meget af arbejdet med kystlivredning i dag baseret på mavefornemmelser mere end på målbare faktorer, siger Ivan T. Hermann.

Han har udarbejdet en liste med ti standardoperationer - for eksempel den australske redning hvor kystlivredderen hurtigt kaster sig i bølgerne for at svømme ud til den nødstedte og har set på, hvordan man kan måle og forbedre kvaliteten i hver type indsats.

- Der er udarbejdet en model for, at der i snit kun går mellem 30-45 sekunder fra en svømmer går i panik til vedkommende går under, så det vigtigste parameter er udrykningstiden. Her i Nordsjælland står alle livredderposter tæt på vandet og der er vinduer i, men kigger du andre steder hen i landet, så er der livredderposter 100-150 meter fra vandet - og det koster sekunder at skulle løbe den strækning. Så man kan stille et afstandskrav mellem posten og kysten, mener Ivan T. Hermann.

- Samtidig bør man gå ind og sikre sig, at det er den livreddende hjælp, som man prioriterer. Det kan være meget fornuftigt også at løse informationsopgaver på stranden og tage sig af små snitsår og brandmandsuheld, men det må ikke tage opmærksomheden fra hovedopgaven, som er at redde liv. Ellers kan der blive tale om, at en livredderpost giver de badende en falsk tryghed, siger Ivan T. Hermann.

I Rådet for Større Badesikkerhed er formanden, Michael B. Aller, enig med Ivan T. Hermanns, at hovedopgaven er livredningen.

- En livredder primære opgave skal altid være, at se til at ingen drukner på stranden. Vores bud er, at der bør laves en egentlig standardiseret kystlivredderuddannelse i stil med den erhvervslivredderuddannelse, som vi finder i offentlige svømmehaller, siger Michael B. Aller.
sabroe

Når kystlivredderne slutter sæsonen, er de badende henvist til at holde øje med hinanden - g til høflig selvbetjening i redningssakbet. Allan Nørregaard

(Artikel: Hvor mange døde skal der til...)

I år er der druknede ikke mindre end [redacted] personer ved de danske badestrande. I et land som Danmark markedsfører vi os på H. C. Andersen, Kongehuset og de danske badestrande, men vi har ikke kystlivreddere. Hvis vi tager syd på, til for eksempel Spanien, er der mange steder kystlivreddere og hvis vi tager på skitur til Italien om vinteren og brækker benet kommer der hjælp med det samme.

I et land som Danmark, hvor vi er stolte af vores service- og sikkerhedsniveau kan det derfor undre at der pt. ikke er politiskvilje til at sikre kystlivreddere ved de danske strande. Kigger man rundt i det danske landskab, af organisationer, der udbyder kystlivredning, ser det ikke ud til at være nogen, der er i stand til at tilbyde landsdækkende kystlivredning. Naturligvis er det ikke nok bare at sætte høje tårne på standene, som kan ses på lang afstand. Kvalitet er også vigtig. Der skal være veluddannet personale og ordentligt udstyr. Som det er fremhævet i læserbrev (den [redacted])

”I forbindelse med de tragiske badeulykker langs de vestjyske strande har flere lokale politikere udtalt, at de frygter, at en øget sikkerhedsindsats i form af flere kystlivreddere vil skabe en falsk tryghed hos badegæsterne...”, og det kan jo være sandt nok, hvis kvaliteten af den livredning, der bliver udbudt ikke er i orden.

TrygFonden, som er en privat organisation, har igennem flere år drevet, hvad de kalder Tryg på Stranden (TPS). Dette projekt kan være et godt eksempel på et projekt, der er med til at skabe opmærksomhed omkring sikkerhed ved de danske strande og samtidig leverer kvantiteter af kystlivredning. Men som følgende eksempler viser, så kan kvaliteten af dette projekt diskuteres.

- I 2004 druknede og døde 1 barn og 1 ung i anlægget på Islands Brygge. På anlægget manglede der før disse drukneulykker passende afspærringsmuligheder til anlægget. Dette havde livredderne, som TrygFonden havde ansat dengang, gjort lederne i TPS opmærksom på. Anlægget bliver drevet af Københavns Idræts anlæg, med TrygFondens livreddere. Først da der druknede to personer, blev der gjort noget ved denne sikkerhedsbrist.
- I 2005 druknede en mand, på en Tårnby Strand i Nordjylland, hvor TrygFondens egen udmelding til offentligheden af denne ulykke var, at deres livreddere på stranden, havde ydet en flot og livredende indsats. Denne udmelding fra TrygFonden, stemmer slet ikke overens med at det rent faktisk var en lokal Falck mand, der tilfældigvis var til sted på stranden, der først bjærgede manden og senere sammen med en ambulance kørte fra Københavns brandvæsen, som gav den livredende første hjælp.

- I år, er der to personer mere, som der er druknet med døden til følge på TrygFondens stranden. I juli måned druknede en 8-årig dreng på Gudmindrup Strand, mens der i denne uge druknede en mand på Blokhush strand.

Man skal ikke være blind for at selv om der er livreddere på en strand, kan drukneulykker forekomme. Men når man snakker kvalitet om kystlivredning, snakker man også om hvor sandsynligt det er, at en drukneulykke indtræffer. Til sammenligning er der ikke nogen, der er druknet og døde på DNK's strande i hvert fald de sidste 10 år (Ifølge John Mogensen... i læserbrev XX). Dette selvom, at man her kun har en livredder per post i modsætning til TrygFonden, hvor man har to livreddere per post.

Dette får i høj grad én til at stille spørgsmålene: Hvad er kvalitet i kystlivredning? Hvordan sikres kvalitet i kystlivredning? Og hvem skal sikre denne kvalitet?

Kvalitet. Hvis man kigger på drukneulykkerne i Tornby strand og på Gudmindrup strand, kan man sige at en uheldig ting, er at livredderne ikke har set ulykken opstå. En forklaring på dette kan være at der ikke er brugbare vinduer i TrygFondens livreddertårne, hvilket set fra et fagligt synspunkt er meget uheldigt. Til gengæld er tårnet 6-7 meter højt og det er intentionen at livredderne står på toppen af det og spejder ud over vandet. Desværre er det tit sådan et vejr i Danmark, at det enten regner eller blæser så meget at livredderen bliver nød til at søge læ for vind og vejr, og det gør de så inden i tårnet, hvor der netop ikke er brugbare vinduer til at kigge ud af. Om det dårlige udstyr er forklaring på at livredderne i de konkrete situationer ikke har været i stand til at se ulykkerne opstå og dermed forhindre disse, er svært at sige, men uden brugbare vinduer og generelt dårlig beskyttelse mod vind og vejr, er det sandsynligt at udstyret bliver en vigtig faktor for kvaliteten og dermed muligheden for at rede folk. Drukneulykken på Blokhush strand skete efter, at livredderne var gået hjem kl. 17.15. I de mere end 30 år, der har eksisteret kystlivredning i Danmark har strandposterne altid haft åbent til minimum kl. 18. Man kan kun frygte at det bliver meget svært for badegæster og de betalende kommuner, at finde ud af hvornår der er livreddere på stranden, når der ikke bliver stillet kvalitetskrav som private livredningsorganisationer skal leve op til.

Hvordan sikres kvaliteten? I mange andre sammenhænge sikres kvalitet ved, at der er udarbejdet standarder, som der efterfølgende skal leves op til. Eksempelvis er krav til hvor hurtigt en ambulance skal være fremme ved ulykkested. I dag, er der ikke rigtig nogen standarder indenfor kystlivredning, som TrygFonden skal leve op til, lige bortset fra dem de selv definerer, og med udgangspunkt i drukneulykken på Blokhush strand, må man tvivle på om det ikke faktisk her er helt omvendt: at reglerne bliver bøjet efter forholdene, som Kystlivredningschef Erik Bech udtaler:

” - I går var livreddernes skiftedag, så der skulle de vedligeholde bil og båd. Derfor er det normal praksis, at de går fra tårnet lidt tidligere på søndage, siger han.”
(<http://www.dr.dk/Regioner/Nord/Nyheder/Jammerbugt/2007/08/06/130912.htm?rss=true&regional>)

Det har aldrig været sådan før, og flere som er kystlivreddere i TrygFonden i år, har heller ikke hørt om denne splint nye regel. I sidste ende er en måde, at sikre kvaliteten på at sætte standarder, som for eksempel – det må højst tage så og så lang tid for livredderen, at komme 150 meter ud i vandet i gennemsnit, livredderen skal kunne overvåge stranden fra et tørt og sikkert sted og beskytte sig mod klimaet hele dagen, livredderen skal have en uddannelse og svømmefærdigheder til et vist niveau.

Hvem skal sikre kvaliteten. De fleste strande i Danmark, er offentligt tilgængelige, og det er derfor også et offentligt anlæggende at sørge for, at der er kvalitet i den livredning, som bliver udført på disse strande.

At det ikke kan være en privat organisation, som TrygFonden, der kan være garant for denne kvalitet, skyldes at deres overordnede interesse, er at skabe positivt PR omkring Tryg-navnet. Som blandt andet drukneulykken i Tornby viser, så kan det være svært at vide, hvad der er sandt og hvad der ikke er sandt i deres udsagn. Man kan sige at de kommercielle hensyn kompromittere de mere faglige hensyn. Det virker også mere oplagt, at det er staten, der tager stilling til hvad, der skal være kvalitet, frem for kommunerne, da der er stor skala fordele i dette, i modsætning til at hver kommune skal udarbejde deres egen standarder. Det vil også være bedst for badegæsterne, der kommer på mange forskellige strande i landet, at der er en relativ ensartet standard og kvalitet, der hvor der er livredning.

Løsning. Først og fremmest, så er det vigtigt at politikerne, for sat sig ned og får overvejet, hvem der er ansvarlige for dette område. Så må man finde ud af hvad der er god kvalitet inden for kystlivredning. Så kan alle, der har lyst til at byde ind på at drive kystlivredning gøre dette, både kommuner, hjemmeværn og private organisationer. Staten bør så kontrollere at deres egne udstukket standarder til kvalitet, bliver overholdt.

At iværksætte denne kvalitetsproces er i sandhed en offentlig opgave og kan på ingen måder pålægges eller forventes at en privat organisation skal udføre.

Dette kan ikke komme som en overraskelse for Tryg... De ville ikke lytte på kritikken internt. De smed 13 instruktører ud i 2003, der netop kritiserede ledelsen for at være alt for tilbagelænet...

Dette er et opråb til politikerne, om at de må tage fat på at sikre kvaliteten!!

En ting er at drukne på en strand, hvor der ikke er livreddere. En anden ting er at drukne på en strand hvor der er livreddere – og man troede at de kunne hjælpe en.

Derfor er det vigtigt at sikre kvaliteten i kystlivredning, for ellers får politikerne, som tror at det ikke nytter noget med livreddere på stranden, jo virkelig ret.

Det er et problem, at der kommer falske informationer i pressen vedrørende de forskellige drukneulykker. Det er/bliver umuligt for politikere at tage en korrekt beslutning på baggrund af forkerte informationer.

1 Resumé

I Danmark er der siden 2001 i gennemsnit druknet 12,2 personer per år under en badetur. Kystlivredning i Danmark handler om at forbygge disse ulykker og aktivt sætte ind, hvis ulykken sker. Der findes i Danmark tre større organisationer, som arbejder med kystlivredning, det er Amager Strandpark Kystlivredningstjeneste (ASK), Den Nordsjællandske Kystlivredningstjeneste (DNK) og Tryg På Stranden (TPS). Via interview med Københavns Brandvæsen (KBV) er det undersøgt, om der er relevante erfaringer at indhentet og videreformidle fra KBV. Dette projekt er målrettet mod DNK. Målet har været at indføre et datasystem, der kontinuerligt kan være med til at udvikle kystlivredning og DNK som en tjeneste. Projektet er betegnet Lean i kystlivredning ved DNK. Der er udarbejdet et produkt i form af to rapporteringssystemer og tilhørende brugervejledninger, og derudover denne forhåndenværende dokumentationsrapport. De to rapporteringssystemer er 'skarp INSITU' og opdaterede logbøger. I produktet er der i første omgang sat fokus på de opgaver, som en kystlivredder løser på stranden for badegæsterne. Der er fundet omkring 10 forskellige hændelser – lige fra regulær drukning til mindre sårbehandling. Til hver hændelse, er der udviklet guidelines til at løse disse opgaver. I forhold til opgaveløsning er der identificeret to kvantificerbare responsværdier – tid og kvalitet. Herved kan der måles på præstationsniveauet og på ledelsesniveau kan man lave konkrete og dynamiske målsætninger om præstationsniveauet. Det kan anbefales at ledelsen i DNK, arbejder fremadrettet med de forslående responsparametre – tid og kvalitet. Herunder at lave en målsætning om at nå et bestemt niveau for disse responsparametre. For SOP A (Australisk redning) kan 1 minut foreslås vedrørende responsværdien tid. For SOP B (fuld indsats) kan 5 minutter foreslås ligeledes vedrørende responsværdien tid. En række andre anbefalinger er opstillet i afsnittet anbefalinger.

Note ved omdeling i REU

Alene resuméet omdeles.

